

Barbara Czerska

Sułków, pow. Głubczyce

Informator Archeologiczny : badania 4, 107-108

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

łanków naczyń czernionych i gładzonych. W wykopie I odkryto jeszcze jamę owalną o wymiarach $1,0 \times 1,80$ m oraz część szczytową następnej chaty. Reszta tej chaty znajduje się w strefie przeznaczonej do następnych badań. O wiele ciekawsze i interesujące okazały się wyniki prac prowadzonych w wykopie II. Natrafiono tu bowiem na warstwę spalenizny szerokości około 4 m, biegnącą równoległe z identyfikowanym wałem. W warstwie tej znajdowało się dużo węgla drzewnych, przepalanej gliny i niewielkich kamieni. Ceramika z warstwy kulturowej i obiektów jest taka sama jak ceramika znaleziona w warstwie spalenizny. Ponadto na spodzie tej warstwy widoczne były smugi ciemne ziemi, jakby ślady po zalegającym tu drzewie. Warstwa kulturowa kończyła się właśnie w tym miejscu. Z uzyskanych obserwacji wynika, że osada otoczona była jakąś konstrukcją drewnianą zapewne o charakterze obronnym, która spłonęła. Na zewnątrz od wału widoczne jest wyraźne obniżenie terenu, na którym, jak twierdzą mieszkańcy Strobina, jeszcze 50 lat temu znajdowało się duże rozlewisko wody.

Badania będą nadal prowadzone.

STRZELCE, pow. Mogilno

patrz epoka brązu

Stanowisko 4

SUŁKÓW, pow. Głubczyce

Katedra Archeologii Uniwersytetu
Wrocławskiego

Badania prowadziła dr Barbara Czerska. Finansowała Katedra Archeologii UW. Drugi Sezon badań. Stanowisko hutnicze. Okres późnolateński, kultura celtycka.

Stanowisko położone jest na stoku wzniesienia około 100 m na północ od rzeki Cyny. Przebadano obszar 100 m².

Odkryto 6 jam. Największa, jama Nr 11 o wymiarach 5,40 x 3,40 m posiadała palenisko. W jamie tej odkryto trzy warstwy żużli żelaznych i kawałków polepy pochodzących ze zniszczonych pieców do wytopu żelaza. Stwierdzono ślady wytopu żelaza w ogniskach.

Znaleziono kilka zniszczonych przedmiotów żelaznych, trzy paciorki z niebieskiego szkła, kawałki grafitu, fragmenty naczyń obtaczanych na kole garncarskim w tym: naczyń grafitowych, cienkościennych naczyń stołowych i naczyń kuchennych; skorupy naczyń lepionych ręcznie występowały pojedynczo. W warstwie ornej, w warstwie kulturowej i we wszystkich odkrytych jamach występował żużel żelazny, kawałki polepy, niekiedy węgle drzewne.

Materiały archeologiczne odkryte w Sułkowie pozwalają stwierdzić, że w okresie późnolateńskim istniało tu krótkotrwałe stanowisko hutnicze ludności celtyckiej zamieszkującej Wyżynę Głubczycką.

Badania w Sułkowie zostały zakończone, przebadano cały obiekt.

WARSZAWA-ZERZEN

Zespół Badań nad Polskim Średnio-wieczem Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej i Państwowe Muzeum Archeologiczne

Stanowisko 4

Badania prowadziły dr Teresa Węgrzynowicz i mgr Ewa Kowalczevska. Finansował Urząd Konserwatorski m. st. Warszawy. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko grobów kloszowych z wczesnego i środkowego okresu lateńskiego. Osada kultury trzcinieckiej.

Zbadano obszar o powierzchni 200 m², odkrywając zaledwie 4 groby, w tym jeden kloszowy i popielnicowy i 2 jamowe. Przekopany teren jest zapewne południową peryferią cmentarzyska. W południowo-wschodniej części najprawdopodobniej osiągnięto już jego kraniec, natomiast należy oczekiwać, że obiekt rozciąga się dalej w kierunku południowo-zachodnim.

Groby: kloszowy i popielnicowy nie wniosły do znajomości rytuału pogrzebowego żadnych nowych elementów. Natomiast grób jamowy (nr 41) różnił się od spotykanych dotąd na tym cmentarzysku. Miał on postać niewielkiego zaciemnienia z nielicznymi, drobnymi kostkami na powierzchni i dwiema miniaturowymi przystawkami leżącymi na boku. Łącznie na cmentarzysku w Zerzeniu zbadano dotąd 43 groby.

Podobnie jak i w latach poprzednich na eksplorowanym obszarze spotykano mało czytelne jamy z ubogim inwentarzem. W ciągu omawianego sezonu odkryto 7 jam (ostatni numer kolejny 35), zawierających nieliczne drobne fragmenty ceramiki, niekiedy pozwalającej na zaliczenie obiektu do kultury trzcinieckiej, częściej niecharakterystycznej. W warstwie ornej i podglebiu natrafiono na pojedyncze ułamki naczyń średniowiecznych.

WIELICZKA, pow. Kraków

Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka

Stanowisko XI.

Badania prowadził Kazimierz Reguła, Finansowało Muzeum Żup Krakowskich. Trzeci sezon badań. Osada z przełomu okresu późnolateńskiego i wczesnorzymskiego.